

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljalne naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10. h.

Upravnistva telefon št. 85.

Narodnjaštvo ljubljanskega škofa Jegliča.

S Štajerskega, 31. jul.

»Durch muss des Kieles Erz«. To je geslo naših avstrijskih Germanov in nemški most od Belta do Adrije je njih največja želja, vsled česar je vse njihovo narodno-politično in gospodarsko delo osredotočeno na izpolnjenje teh idej.

Kako uspešno je njihovo delo, to nam kažejo krepki nemški stebri, ki so si jih Nemci sezidali sredi slovenske zemlje, n. pr. Pragersko, Slov. Bistrica, Store, Celje, Laško na Štajerskem, Jesenice na Kranjskem itd.

Proti takemu prodiranju bi morali vsi narodno čuteči Slovenci vstati kakor en moč, napraviti bi morali močan jez, ki bi za vedno ustavil te močne nemške valove ter obrnil našo slovensko zemljo pred nemško povodnijo. Kaj nam pomaga, če pišemo po listih in kličemo na branik, na boj proti tujemu nasilstvu, na delo za obrambo naše lepe domovine, v praksi pa se držimo pasivno ter gledamo s prekrizanimi rokami na preteče valove? Se več. Dobijo se celo kreture, ki ob vsaki priliki nosijo svoje narodnjaštvo na jeziku, v praksi pa pomagajo staviti Germanom stebre za most od Belta do Adrije. Zalostno, toda resnično.

Človeka srce boli, če čita ljubljanskega »Slovenca«, čigar vrhovni šef je mož žalostnega spomina, škof Bonaventura Jeglič. Ta list kriči, kakor da bi imel patent na narodnjaštvo, ter blati zasluzne slovenske moze, med tem ko njegov vrhovni šef pridno podpira nemško invazijo v Slov. Štajerju, kar pa seveda ni noben narodni greh.

Morda mi, cenjeni čitatelji, tega ne boste hoteli verjeti, toda istina je.

Ljubljanski škof ima v Gornjem gradu veliko posestvo, nad 300.000 oravov zemlje, večinoma gozda. V teh gozdih že sedem let neusmiljeno poje sekira, kajti škof mora žago, katero je sam postavil laškemu židu Feltrinelliju, zalagati z lesom 10 let. Ker žaga reže noč in dan, je umevno, da rabi škof pri takem podjetju mnogo uradnikov.

Od slovenskega škofa bi človek pač upravičeno pričakoval, da bo pri svojem podjetju imel nastavljen

slovenske uradnike. Toda čuj in strmi, ti bela Ljubljana, ki imaš v svoji sredini baje slovenskega škofa! Čuj in strmi, narod slovenski! Ta slovenski škof ima pri svojem podjetju skoro same nemške uradnike, in to še take, ki niti slovenski ne znajo.

Škofov oskrbnik di Centa, ki je v srecu hud Nemec in ki s pravo vnuem podpira težnje nemškega planinskega društva v Savinskih planinah, je z dovoljenjem ljubljanskega škofa nastanil v Gornjem gradu že celo nemško kolonijo. Ta mož, ki se je drznil celo pri železničnem ravnanju, v prejšnjem času pri škofovem podjetju nekaj slovenskih moči, žalibog pa je z njimi tako ravnal, da jim ni bilo mogoče pri njem strajati v službi. »Schweinehund« in »Lausbub« to so bili najbolj nedolžni primki, s katerimi jih je obkladal, ki pa so bili tu in tam zabeljeni tudi s krepko zausnico. Umevno, da jim pri takih razmerah ni bilo mogoče vztrajati.

Pred kratkim pa je zglasil di Centa s škofom dovoljenje vsprejel v službo novega knjigovodje, trdega Nemca, ki niti besedice ne razume slovenski. Mož ima seveda razumno. Ni še dolgo tega, kar je prišel za njim nov gozdar, istotako trd Nemec, ki je pripeljal s seboj tudi precej družine, seveda tudi nemške.

Di Centa je namreč prejšnjega gozdarja Slovenca, zelo zmogljega moža, prestavil v samotno vas Smartno, samo da je mogel v Gornjem gradu nastaviti Nemca. Omenjenemu gozdarju — Slovencu se je prigodila namreč mala nesreča — no, saj smo vsi krvavi pod kožo — in to je di Centa takoj uporabil v svoje germanizatorične namene.

No, seveda, di Centa ima denar, zato ga nese vsak teden v Gradec ali na Dunaj in ne more se mu kaj sličnega pripetiti.

S tem trdim Nemcem gozdarjem, prišel je tu tudi nov praktikant, trd Nemec. Že eno leto pa ima škof v službi še drugega praktikanta, ki se pa, dasi slovenske matere sin, iz slovenskega jezika povsodi norčije, menda z di Centovim dovoljenjem.

Di Centa je imel lansko leto v službi slovenskega praktikanta, s katerim pa je prav osorno ravnal,

zmerjal ga in klofotal tako dolgo, da je fant moral oditi. No, z Nemci pa ravna, kakor da bi bili njegovi lastni otroci.

Ravnokar je sprejel di Centa v službo novega gozdarja Nemca za Vrbovec, in nemški gozdar pride v kratkem tudi na Ljubno. Prav sistematično se nadomestujejo slovenske moči z nemškimi.

Tako najdemo pri škofovem podjetju v Gornjem gradu samo enega Slovenca in enega Čeha. Da je tudi uradovanje popolnoma nemško, tega mi menda ni treba omeniti. Da se je nastavljenje nemških uradnikov zgodilo s škofovo vednostjo in da se s škofovo vednostjo v oskrbniški pisarni uraduje nemško, tega si menda Bonaventura ne bo upal tajiti.

Tukaj naj bi milostljivi praktično pokazal svoje patentirano narodnjaštvo, ne pa da v svojem glasilu »Slovenec« blati in psuje zasluzne narodne moze, katerim niti do pasu ne seže, sam pa pomaga staviti nov stebel za nemški most od Belta do Adrije. Heil Tvoje narodnjaštvo, Bonaventura! Heil! Durch muss des Kieles Erz.

Tu se pač lepo vidi, da je ljubljanskemu škofu Slovenija le molzna krava, njegovo narodnjaštvo pa je stolček, na katerem sedi, da laže molze — svoj revni narod.

Ker se milostljivi ravno sedaj mudi v Gornjem gradu, hočemo v kratkem poročati tudi o njegovem »vzornem« gospodarstvu, da bo imel potem priliko se prepričati o resničnosti naših poročil. Do tedaj pa: Heil Bonaventura!

R.

Novi predsednik najvišjega sodišča.

Dunaj, 31. julija. Dolgo časa se je napovedalo, a vedno preklicevalo imenovanje pl. Rubra za predsednika najvišjega sodišča. Sedaj se je imenovanje izvršilo in razglasilo. Dr. pl. Ruber je tedaj naslednik Steinbachov. Do zadnjega časa se je v političnih in juridičnih krogih še vedno drževala vest, da pride na to mesto pravosodni minister dr. Klein. Z imenovanjem razpadejo potemtakem tudi vse kombinacije o spremembi v ministrstvu. Dr. plem. Ruber je izvežban jurist. Dvakrat je bil justični minister, a v kljub temu ni splaval nad stranke, temuč je

in ostane po vsem svojem mišljenju — Nemec. Ni čuda, da je imel kot minister politične in stvarne nasprotnike, posebno med slovanskimi poslanci in politiki. Pa tudi med nemškimi radikali je imel nasprotnike, ker se kot minister vendar ni mogel popolnoma izpostaviti za njihovo protiaustrijsko politiko. Imel je od nekada dobro zaslobo, da so ga naglo porivali naprej. Saj je bil sin — dvornega svetnika. Leta 1870. je promoviral v Gradcu, a že istega leta je postal sodni pristav. Ni potem čudno, da nima smisla za bedo neplačanih pravnih praktikantov in slabo plačanih avskultantov. Že leta 1873. so ga poklicali k najvišjemu sodišču. Leta 1885. je postal sodni svetnik ter je kmalu postal višji sodni svetnik, a leta 1896. je bil že sekcijski načelnik v justičnem ministrstvu. Kot justični minister je bil posebno gorak časopisju, in pod nobenim ministrom se ni izvršilo toliko konfiskacij, kakor za njegovega ministrovanja. Časopis, ki je le rahlo kritikal § 14., je gotovo zapadel konfiskaciji. Objektivno postopanje je bilo pod njim v popolnem cvetju. Državna pravdnistva so imela svoja navodila ter so dobro vedela, da se ministru prikupijo, čimveč konfiskacij izvršijo.

Državne finance.

Dunaj, 31. julija. V proračunskem odseku finančnega ministrstva so že začeli sestavljati državni proračun. Poedina ministrstva so že izdelala svoje proračune ter jih predložila finančnemu ministrstvu. Zaključni računi za leto 1906. še niso predloženi, a splošno se zatrjuje, da bo prebitek znašal 80 do 90 milijonov. Od teh se porabi 29 milijonov za letos izvedeno zvišanje plač državnim uslužbencem, a 40 milijonov se porabi za nove železnice, ceste in vodotoke. Za prihodnje leto zahteva trgovinski minister 17 milijonov kron več, kakor letos. Tudi železniški in naučni minister zahtevata znatno zvišanje proračuna.

Volična reforma za češki deželni zbor.

Praga, 31. julija. Češki socialni demokratje so sklicali za mesec avgust velik shod v Plzenj, kjer se bodo odločili, kako akcijo zavzemo v boju za volilno reformo. Soc. demo-

kratje se hočejo za sedaj zadovoljiti z volilno reformo, kakršna se je izvedla na Moravskem, t. j. da se uvede splošna kurija. Nemci se bodo najbrže sploh zoperstavljali vsakršni reformi, ker bi prišlo v deželni zbor nanovo več Čehov, kakor pa Nemcev.

Delovanje novega hrvaškega bana.

Budimpešta, 31. julija. Nekateri časopisi poročajo, da se je povodom avdijske v Islu razpravljalo tudi o programu, na katerem hoče ban Rakodczay ustvariti na Hrvaškem svojo novo stranko. V ta namen se skuša ban posebno sporazumeti z uradniki ter je v najkrajši dobi pričakovati splošno povišanje justičnih uradnikov v službi.

Patrijarh Gjorgje Branković †.

Zagreb, 31. julija. Pokojni srbski patrijarh in nadškof v Karlovcih Gjorgje Branković je bil kot višji duhovnik v Zomboru član srbske narodne stranke. Igral je veliko vlogo kot vodja opozicije proti bivšemu patrijarhu Angeliću, pozneje pa je kot patrijarh sam skusil najostrejšo opozicijo. Radikalna struja je namreč zahtevala, naj dobe v cerkveni upravi odločno besedo neuhodovniki. Posebno hudi spopadi so bili na zadnjem cerkvenem kongresu, ko so radikali dokazali patrijarhu, da se je obogatel s cerkvenim fondom. Branković ni mogel na ta očitana druga odgovoriti, kakor da je s svojimi pristaši zapustil kongres ter ga proglasil za nezakonitega. Preden pa je mogel ogrski državni zbor razpravljati o tem, se je patrijarh umaknil vsem posvetnim sodnikom Branković je bil sin pravoslavnega popa, rojen leta 1830. V sled revolucije na Ogrskem je prekinil svoje študije ter postal podnotar v Centi. Šele z 22. letom je nadaljeval svoje študije v Karlovcih, kjer je bil tudi posvečen za duhovnika. Patrijarh je postal leta 1890. ter do bil ob enem naslov in značaj tajnega svetnika. O njegovi smrti se je govorilo različno. Trdilo se je celo, da se je zastrupil. Zdravniki pa so izpovedali, da je umrl za šenom.

Danes se zbere odbor srbskega cerkvenega kongresa, da izvoli admi-

LISTEK.

Kettejeve „Poezije“ v 2. izdaji.

(Mesto predgovora napisal A. Aškerc.)

Na slovenskem knjižnem trgu so druge in nadaljne izdaje beletrističnih knjig prave — bele vrane. Slovenec še ne zna ceniti vrednosti lepe knjige in umetnosti. Premlada je še naša narodna literatura; premalo vere ima naš človek v samega sebe; premalo kulturne je še Slovenec sploh. Mi, žal, nismo Čehi!

Ali hočete še več vzrokov tej prikazni? Premalo nas je vseh skupaj! To, kar je očital Stanko Vraz Prešernu, velja še dandanes: V koliko eksemplarjih se more pri nas razprodati kaka knjiga? Vprašajte Bamberg ali Schwentnerja! Prvo leto se proda od 400—500 kosov, potem pa prodaja samo še kaplja leto za letom...

Exempli gratia: Mojih »Baladin romanec«, ki jih je kritika bila sprejela z veliko pohvalo, je prodal g. Bamberg vseh 1200 eksemplarjev, kolikor jih je bil natisnil, ravno v 12 letih! Pa pravijo, da nas

je 1½ milijon, in da ima Ljubljana sama nad 30.000 Slovencev!

Klerikalni »Slovenec« ni hotel l. 1890. zaradi mojih »Baladin romanec« sprejeti niti plačnega inserata od g. Bamberga! In »Süddeutsche Post«, ki je bila takrat organ južnoštajerskih narodnih voditeljev (!) ni hotela naznaniti moje knjige, čeprav je bil založnik poslal uredništvu rekomandiran eksemplar in je še potem v rekomandiranih pisnih urgiral in prosil za naznanilo!

Gregorčičevih poezij I. zvezek je imel posebno srečo l. 1882. Da se je v par mesecih razprodalo okoli 1500 eksemplarjev, to je bilo mogoče le zategadel, ker se je privatno agitiralo za knjigo. Sam rajni Resman je bil teh poezij razprodal več sto in sto!

Največ se razproda knjig beletristične vsebine na deželo. Učitelji, trgovci, mali uradniki in izobraženi obrtniki so najboljše kupec, ker knjigo tudi čitajo. Po mestih so najboljše kupec študenti — in to študenti, ki so prišli s kmetov. Mestni ljudje so po večini blazirani in ne čitajo knjig, najmanj pa slovenskih, čeprav se prištevajo k našemu narodu. No, razmere se boljšajo. V najnovejšem času se je začelo vendar tudi meščanstvo zanimati za slovensko leposlovno knjigo.

Knjigarstvo je bilo pri nas do nedavno še v povojih. Saj je prva ustanovljena slovenska knjigarna sploh — Schwentnerjeva namreč! — stara šele 9 let!

Kako naj imajo naši ljudje znanje v slovensko knjigo, ko svojih knjigaren niti še imeli nismo!

Pa tudi kolportaza, kakršno imajo nemške knjigarne, še dandanes ni razvita.

Vzrokov, da se slovenska knjiga tako zanikarno počasi prodaja, je seveda še več. Najzadnji tak vzrok pa gotovo ni ta, da nimamo slovenskega srednjega šolstva, takega šolstva, ki bi našo mladino vzgajalo skozi narodno duhu!

Kdor pregleduje gimnazijske »programme«, izve, na katerih gimnazijah in realkah je slovenska beletristična knjiga ljub in dobrodošel gost in na katerih jo gledajo razni knjižničarji zaničljivo preko rame. Tudi je med temi knjižničarji veliko klerikalcev in nemškutarjev. Pregled gimnazijskih knjižnic je sila poučen za vsakogar, posebno pa za slovenskega literata!

Dovolj jeremijad! Hotel sem povedati par besed k drugi izdaji Kettejevih »Poezij«, ki izidejo te dni pri Schwentnerju v tako elegantni

opremi, kakor dosedaj ni izišla še nobena pesniška zbirka.

Triindvajsetletni pesnik po božji milosti, Dragotin Kette je bil umrl l. 1899. 26. aprila. Ta datum je kritičen dan prve vrste za našo literaturo. Kette je v naši literaturi v nekem oziru pravi fenomen, kajti ni ga še bilo do Ketteja med nami pisatelja, ki bi bil do svojega 23. leta napisal toliko in tako krasnih stihov, kakor jih je napisal Kette.

Že leto dni po njegovi smrti sem bil uredil njegove pesmi, ki so bile v treh letih že razprodane! To je pač nekaj redkega v našem knjigotrštvu. Pa tudi za mene, urednika Kettejevih pesnitev, je to veliko zadoščenje za vse tiste neslane »kritike«, ki so jih razni domišljavci naperjali proti meni. Ko bi bili do tični »nadjudje« vedeli, kako izredno težavno je bilo urejevanje Kettejevega pesniškega gradiva, bi bili pisali nekoliko skromneje. Kette je imel navado, da je svoje pesmi pošiljal v pregled svojim prijateljem in tovarišem po peresu. Tako je marsikatera pesem prepisana v raznih eksemplarjih in variantah. Pa tudi Kettejevi znanci so si njegove stvari sami prepisovali. Vse te papirje, včasih sumljivo podobne »bierzettelnom«, sem moral primerjati med seboj in si mučiti oči s čitanjem slabih rokopi-
sov.

Ni čuda, če sem naredil v prvi izdaji tu pa tam kako napako. Priznam, da ni bilo vse tako, kakor sem sam želel in hotel.

V drugi izdaji so se vse take uredniške hibe — ki pa jih ni bilo toliko, kakor se je nekaterim megalomanom sanjalo — temeljito popravile.

Druga izdaja pa se razločuje od prve tudi bistveno po svojem obsegu.

Čeprav so v drugi izdaji natisnjene posamezne pesnitve po strnjem sistemu, t. j. kar zaporedoma, kakor je pri takih zbornikih sploh običajno, vendar ima ta druga izdaja 183 + XXXIX. strani, dočim jih je imela prva izdaja samo 150 + VII!

Knjiga je narasla namreč absolutno, ker je v njej več novih spisov, ki jih v prvi izdaji sploh ni bilo.

Cisto nove so v drugi izdaji »Basni in otroške pesmi«, ki obsegajo celi dve poli. V tem novem oddelku je basni v verzih 7, v prozi 12 in 3 pesmice v otroškem duhu. Za ljubitelje mladinske literature bodo Kettejeve »Basni in otroške pesmi« nekaj posebno zanimivega.

Med različnimi »Pesmimi« so nove naslednje lirске in epske stvari: »Na Krki«, »Poljubi«, »Popotnica«, »Češka narodna«, »Krématica«, »Ne v album — v srcé«, »Mo-

nistratorja. Izvoljen bo ali budapeštanski škof Bogdanović ali vršečki škof Zmejanović.

Karlovič, 31. julija. Celo svoje ogromno premoženje je zapustil patrijarh Branković svoji hčeri, gospe Mili Maksimović v Oseku. Dve hiši v Karlovičih in več posestev pa je zapustil šolskemu fondu sv. Save.

Izgredi v Črni gori.

Belgrad, 31. julija. V srbski vasi Luga blizu Črnogorske meje so bili veliki nemiri. Pri izterjavanju davkov so vaščani ustrelili nekega orožnika. Prihitela je stotnja vojakov, nakar se je unel boj med vojaki in vaščani Črnogorski viri poročajo, da je bil eden vaščan ubit, trije pa so bili hudo ranjeni. Z druge strani pa se zatrjuje, da je bilo 15 oseb ustreljenih.

Vstaši v Macedoniji.

Sofija, 31. julija. Iz Macedonije se poroča, da je Tašev, glavni vodja notranje organizacije, padel v boju s turškimi vojaki blizu Bitolja. Tudi vodja Čerlogojev je baje padel.

Mirovna konferenca v Haagu.

London, 31. julija. Po daljši debati je bil sprejet v principu predlog ameriških delegatov, da se sme dolg, ki ga ima terjati kaka država od druge države v izjemnem slučaju izterjati tudi z oboroženo silo. Predlog se je glede končne ureditve vrnil posebnemu odseku. Potem je bilo slovesno polaganje temeljnega kamna za novo mirovno palačo. Slavnosti je prisostvovalo nad 1200 samih odličnih oseb.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 31. julija. Osem z revolverji oboroženih mož je udrl v neko privatno banko. Odnegli so 4000 rubljev. Policijski uradniki so bili roparjem takoj za petami ter so enega ustrelili, enega pa ranili in ujeli. Roparji so ustrelili enega policijskega uradnika, dva pa ranili.

Varšava, 31. julija. Na postaji Vilna so pričeli železniški uslužbeni s pasivno resistenco. Promet je zelo oviran. Železničarji groze preiti k splošnemu štrajku, ako se jim ne izpolnijo zahteve.

London, 31. julija. Vse poslednje hišnih preiskav in aretacij proglašene splošni štrajk. Nad 20.000 delavcev 40 tovarov štrajka. Tudi električna železnica ne more voziti. Štrajkujoči silijo z revolverji vsakega delavca, da se jim mora pridružiti. Dva delavca, ki sta hotela delati, so štrajkujoči ustrelili. Vojaštvo je pomnoženo.

Odesa, 31. julija. Pred vojnim sodiščem v Kronštatu se je začela danes obravnava proti vojaški revoluciji organizaciji. 20 mož broječi odbor je hotel provzročiti vstajo, ki naj bi odstranila dinastijo. Revolucionarji so nagovarjali vojake, naj odreko pokorščino, ako bi se jim zapovedalo streljati na narod. V tem slučaju naj takoj postrelijo častnike. Obravnava se vrši pri zaprtih vratih. Vseh 20 zarotnikov čaka brezdvomna smrtna obsodba.

Varšava, 31. julija. Danes ponoči je četa oboroženih mož napadla orožarno artilerijske brigade. Vojaška straža je enega roparjev ustrelila, ostali so pobegnili.

ruska narodna, »Novi akordi« št. III., »Na molu San Carlo« št. VII., Med »gazelami« je nova poslednja, VIII. Sonetov je novih petero. Ti so: »Kritikom«, »Prej dražil sem prijatelje«, »Da bi pozabil nate«, »Mladenci šel je pozno v noč domov«, »Zapustil sem ljubljansko belo mesto« ...

Zivljenjepisi Kettejev sem znatno izpopolnil in razširil po ustnih in pisanih virih. Mislim, da se bistveno ne bo dal razširiti ta življenjepis iz čisto naravnega vzroka, ker se Kettejevo življenje še ni bilo razkoreninilo v širino, ker pokojnik še ni zavzemal v družbi nikakšne javne pozicije. Življenje našega mladega pesnika se mora iskati v duševni globini — in tam so najzanimivejši momenti njegove pesnitve same...

Veselilo pa bo mene kakor vse rojake sploh, če nam kak tovariš in prijatelj pokojnikov objavi še novih detajlov iz življenja Kettejevega, seveda samo takih detajlov, ki so sploh zanimivi in ki nam pojasnjujejo njegove pesnitve.

Treba bude pregledati še enkrat njegove tri dnevnike in prečitati njegove dramatične poskuse in skice, ki jih je vse polno po teh notesih...

Ves celotni Kettejev znančaji mi je nenavadno simpatičen in zato sem se z neko ljubeznijo lotil urejanja pesniške zapuščine, čeprav je

V Orelu so neznani hudodelci iz zasede ustrelili policijskega nadzornika in njegovega pomočnika.

Blizu Feodozije so štirje roparji v vlaku vzele dvema blagajnikoma eksportne družbe 20.500 rubljev, ustavili vlak ter pobegnili.

Nemiri na Kubi

London, 31. julija. V Guantanamu, na vzhodu otoka Kube, se prebivalstvo javno punta proti Amerikancem. Bili so že krvavi spopadi med orožniki in vstaši. Iz celega otoka so poklicani tja orožniki, a treba bo oborožene moči še iz Amerike.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. avgusta.

»Slovenec« in njegovo slavo-petje. Piše se nam: Da v kratki dobi prvega državnozbornskega zasedanja niti ena niti druga slovanska stranka ničesar doseči ni mogla in faktično tudi ničesar dosegla ni, je samo ob sebi umevno. Nekaj paradnih predlogov se je vložilo, ali tudi prejšnje čase je bilo takih paradnih predlogov na ostajanje, ne da bi se bila stvar, okrog katere se sučejo, le za ped naprej pomaknila. Pri tem bode tudi sedaj ostalo: volilci bodo imeli parado s predlogi, stvar sama bo pa ostala na svojem starem mestu, na katerem je že več nego dvajset let močno in trdno zasidrana! Ker se vspehom, katerih nihče iz rokava stresti ne more, slava peti ne more, poje se slava — gospodom poslancem. Kar na tem polju počenja »Slovenec«, presega že vse meje najkratkejša pameti, to je prava spekulacija na nevednost in nerazodnost klerikalnih volilcev. Vsi ti klerikalni državni poslanci, med katerimi je v resnici nekaj talentiranih mož, med katerimi je pa tudi nekaj krvavo nagih ničel, se kujejo do najvišjega vrha nebes; vsi brez izjeme so duševni velikani, kakor jih zemlja dosedaj še ni gledala. Če bode »Slovenec« v kratkem pisal, da je Gostinčar, kateri včasih niti do štirih štetih ne ume, na Dunaju kazal lastnosti spretnega finančnega ministra, ali da je Demšar, ki za silo svoje ime podpiše, določen za naučnega ministra, se temu prav nič čudili ne bomo! Kdor pa pozna resnične razmere, občuti, kako izvanredno smešno je tako hvalisanje, kako britko se z njim žalijo v prvi vrsti osebe, katerim je namenjen osoni ta kult. Zadnji čas je, da se med Slovenci že vendar enkrat preneha s tem osebnim kultom, ki je sam na sebi nezdrav, smešen in predvsem skrajno nepravilen — proti hvalisanju samim. Ta hvala mora omamiti te politične velikane, da končno sami začno misliti, da so orjaški sisifi, kateri vlačijo težko breme na strmo goro. Če pa tem sisifom preiščeš omenjeno breme, stakneš največkrat. Pa je to breme ponižna culica, v kateri je prav malo soli in košček starega kruha! Zatorej kličemo »Slovenec«: ponehaj že vendar enkrat s tem neokusnim slavopetjem! Ne od zadej, ne od spredaj ni nič vredno!

— V onemogli jeziki piha snočni »Slovenec« kakor gad na državnega pravdnika, ki pri vsej dobri volji ni mogel in ne more postopati proti naprednim možem, kakor želita »Slovenec« in škof. »Slovenec« grozi po stari navadi in zahteva novo zasliševanje prič. Ker smo mi po »Slovenčevem« zatrdilu postali glasilo državnega pravdnika, tudi na naš list pade marsikaka bridka. »Sloven-

redakcija tu je ga duševnega blaga vselej kočljiva in nehalno delo.

Vsak trenutek si v zadregi in se bojiš, da bi avtorju storil krivico ali da bi postopal proti njegovi volji, ki je baš ne moreš vselej ugeniti. In sam tisti, kdor je že kdaj urejal tuje duševno gradivo (pesnitve ali drugo beletristično blago), ve, kak posel je to! Zato sme tudi samo večak in izkušenece kritizirati tako delo! Kdor pa nima v tem oziru nobenih izkušenj in nobene prakse, naj rajši modro molči. Ako pa sede na visoki kritični stol in se tam razkorači z imenitnimi gestami, bomo vedeli, da govori zopet enkrat tisti Prešernov črevljarek o Apolovi umetnosti...

Kako delikaten posel je urejanje tujega literarnega blaga, priča eklatantno jubilejska izdaja Prešernovih poezij, v katerih je urednik, profesor Pintar, pozabil natisniti klasično geslo: »Sem dolgo upal in se bal« itd. Ko bi se bilo meni kaj takega človeškega pripetilo, kdo ve, če me ne bi bili bombardirali literati in umetniki kje na Marijinem trgu z gnilimi jajci. Profesorju Pintarju se ni bilo nič hudega zgodilo zaradi tistega neodpustljivega lapsusa. Samo čudim se, da si upa gospod profesor, ki ima pri tisti Prešernovi izdaji tak masten greh na svoji vesti, meni v letošnjem »Ljubljanskem Zvonu« na str. 308. s tako emfazo očitati tisti »je«, ki stoji res po nepotrebnem na mestu »si«.

ca« najbolj jezi, da smo mi objavili, da so klerikalci vložili 60 ovadb proti naprednjakom, a so z vsemi pogoreli. Mi — odkrito povedano — ne moremo prav nič pomagati našim klerikalcem zaradi njih grozne blamaže in samo obetamo, da bomo vsako nadaljnj tako blamažo na vidnem mestu objavili. Pa ne, da bi se kakemu dr. Šusteršiču zaradi tega žolč zlit!

— Peticijo za slovensko vseučilišče v Ljubljani in srednje šole je že pred več tedni vložilo društvo učiteljev in šolskih prijateljev logaškega okraja; dalje županstvo, krajni šolski svet, šolsko vodstvo in gasilno društvo v Cerknici.

— Bakljada in serenada županu Hribarju. Zbirališče društev ni pred »Mestnim domom«, kakor je bilo naznanjeno, marveč pred »Narodnim domom«. Oddod odide sprevod točno ob polu 9. uri in pojde po sledečih ulicah: Franc-Jožefova cesta, Prešernove ulice, Sv. Petra cesta, Šentpeterski most, Poljane, Vodnikov, Mestni in Stari trg, Sv. Jakoba most, Krakovski nasip, Cerkvene ulice, Emonska cesta, Breg, Turjaški trg, Gosposke ulice, Selenburgove ulice v »Narodni dom«. V slučaju neugodnega vremena, se seveda serenada in bakljada opusti in se samo deputacija pokloni županu. V tem slučaju se zbera narodna družba in narodno občinstvo v »Narodnem domu«. V slučaju ugodnega vremena, bo po bakljadi in serenadi sestanek na vrtu »Narodnega doma«.

— Na Krki bodo v kratkem občinske volitve, za katere se klerikalci toliko bolj zanimajo, ker bi radi zidali nov farovž. Klerikalni nadučitelj Pirnat se je z veliko vnemo vrgel v volilno borbo. Predvsem je začel loviti pooblastila. Kako je pri tem postopal, je spoznati iz tega, da je bila proti njemu vložena kazenska ovadba zaradi izsiljevanja pooblastil. Ko je Pirnat slišal, da bo obtožen zaradi pregreška po § 5. zakona v varstvo volilne svobode, mu je sicer tako hlabro srce zdrknilo v nižave njegovih hlač. Na Krki se javno govori, da sta nadučitelj Pirnat in kaplan šla v Novo mesto prosit g. prošta dr. Elberta za pomoč, menda da bi vplival pri okrožnem sodišču, da bi se Pirnatu nič ne zgodilo. Ne vemo, kako misli g. prošt o takih stvareh, mislimo pa, da si bo dobro premislil, predno bo kaj storil. Sicer pa bomo tej stvari posvečevali največjo pozornost.

— St. Anna in Oberkrain. »Edinost« poroča, da ji je došla razglednica z gornjim napisom brez slovenskega. Tudi poštni pečat je samonemški. Skandal je, da se na Kranjskem še dobe samonemški poštni pečati, kakor je tudi škandalozno, da kupujejo Slovenci samonemške razglednice lepe kranjske dežele. Ravno tako je pa tudi sramotno, da ima občinski urad Bled nemško-slovenski jezik boljši od tujega? Kdor zametava svoj jezik pred tujim, zamestava in zaničuje samega sebe. Take pege je treba s slovenskega naroda odpraviti z vso brezobzirnostjo!

— Iz politične službe. Deželno-vladni konceptni praktikant Evgen marko Gozani je premeščen od okr. glavarstva v Ljubljani k onemu v Kočevju.

— Imenovanje. Inženir Radovan Sernec je postal nadinženir v državni stavbni službi na Štajerskem.

Pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« ima v soboto, dne 3. avgusta

Kako sodim o Kettejevih poezijah, sem povedal že v prvi izdaji. Že v prvi izdaji sem sodil o Ketteju vobče veliko ugodneje, nego n. pr. Oton Zupančič ali dr. Robida v »Ljubljanskem Zvonu« leta 1900.

Svoje sodbe niti v drugi izdaji nisem bistveno izpremenil. Nisem sicer primerjal »Ketteja« — Shakespeara (!) ali Goetheja (!), vendar mi je in ostane naš pokojni pesnik izreden talent, da, genialen umetnik, ki bi bil v svojih moških letih svojim rojakom podaril zrelejših in čimdalje bolj dovršenih umotvorov, saj je že večina teh, ki nam jih je ostavil, vredna, da se prišteva najboljšim lirskim cvetovom slovenskim.

In ker je založnik L. Schwentner storil vse, da se Kettejevi predstavi v novi izdaji v čim okusnejši vnanji obliki, smem kot urednik in »predgovornik« upati, da bodo rojaki segali po tej novi izdaji z istim veseljem kakor so segali po prvi. Če še dostavim, da je narisal Maksim Gaspari za knjigo serijo jako okusnih vinjet, sem povedal vse, kar spada v predgovor.

Popravki.

Na str. XXII. vrsta 7. odpodaj čitaj: mladinskih (ne: mladinskih). Na str. XXX. vrsta 10. odzgoraj, na str. XXXI. vrsta 6. čitaj: l'art pour l'art (ne: l'art pour art).

t. l., točno ob polu 9. uri zvečer izredni občni zbor v restavraciji »Narodnega doma« (na desno v veži). Dnevni red: I. Izpremena društvenih pravil. II. Naknadna volitev v odbor. III. Predlogi in interpelacije. Ker bode ta občni zbor zanimiv za vsakega člana ter za društvo dalekosežnega pomena, vabi odbor vse častite gg. člane k polnočestitelni udeležbi.

Krajna skupina c. kr. poštnih in brzojavnih uslužbencev nam naznanja: V št. 173. je bilo obvestilo, da priredi pogrebno društvo uslužbencev c. kr. državne in c. kr. priv. Južne železnice ter c. kr. poštnih in brzojavnih uslužbencev »Pri levu« dne 4. avgusta veselico. Da ne bode zmot, naj pojasnimo, da so le posamezni c. kr. poštni in brzojavni uslužbeni člani tega pogrebne društva, kot samostojna organizacija pa priredi krajna skupina c. kr. poštnih in brzojavnih uslužbencev sama svojo veselico dne 18. avgusta, kar se že še posebno naznani.

Tovarišem Triglavom! Dne 4. avgusta se udeležijo akad. tehniško društvo »Triglav« z zastavo slavnosti razviti zastave žalskega »Sokola«. Obračam se na tovariše Triglavane ter cenjene stare hiše, da dojdejo s travkovina na narodni praznik v velikem številu. — Medic. Vinko Tajnšek, t. č. predsednik.

Shod gostilničarjev. Lanski izredni občni zbor gostilničarske zadruge v Ljubljani je sklenil, da se v doglednem času priredi gostilničarski kongres iz cele Kranjske dežele v Ljubljani, h kateremu je povabiti zadruge in stanovske kolege tudi iz sosednjih dežel. Vsled tega sklepa se je začel odbor sedaj pečati s to zadevo in se je te dni že volil dotični pomnoženi odbor in razni odseki za pripravo tega kongresa, ki naj bi se vršil sredi meseca septembra in sicer 16. in 17. Izdale se bodo najprvo okrožnice vsem gostilničarskim zadrugam po deželi, kakor tudi posameznim stanovskim tovarišem, da sporoče želje, pritožbe in nasvete stanovskih članov njihovega okoliša, in izjavijo, ali postavijo svojega govornika ali pa podajo samo pismo svoje želje in težnje. To se stori zato, da zamore pripravljani odbor razvrstiti in razdeliti material, ki pride na razpravo.

Kaznišnične paznice. Justično ministrstvo je izdalo določbe glede kaznišničnih paznic. Te določbe so take kot one za paznike. Tudi obleko bodo paznice imele enako in »uradno«. Ako se paznica omoži, izgubi pravico do službe; isto se zgodi če pride v drugi stan.

Pripravljalni odbor telovadnega društva »Sokol« v Škofji Loki je, kakor ste v svojem cenjenem listu že poročali, sklical na minolo nedeljo ob 8. uri zvečer v prostorih »Narodne čitalnice« svoj prvi redni občni zbor. Izvestni ljudje so sicer računali, da je v našem probujajočem mestu zaspalo zanimanje za sokolstvo, kar bi jim seveda bilo zelo po volji, toda njihove pobožne želje se niso uresničile. Velikanska udeležba članov na tem občnem zboru je dokazala, da so v Škofji Loki še ljudje, ki jim je na srcu napredek našega naroda. Kar čez 50 samih mladih in čilih Sokolov je prihitelo z velikim navdušenjem na občni zbor. In ti krepki mladeniči so že iztežka pričakovali obistinjenja in oživitorenja sokolske ideje. Zastopnik pripravljalnega odbora br. August Nadilo je otvoril zborovanje ter iskreno pozdravil vse prisotne člane in članice, zlasti je tudi pozdravil došla gosta, brata Sokola, člana ljubljanskega, odnosno praškega Sokola. Nato je preidli na dnevni red, poročal o delovanju pripravljalnega odbora, ki se je odobilo brez vsakršne debate. Volitve so se vršile soglasno z vzklikom ter so bili izvoljeni za starostar br. Karel Zakrajšek, za podstarostar br. Franc Dolenc, ostali odborniki so bratje: Tavčar, Dolinar, Benedik, Blaznik, Šubic, Karlin, Grudner, Smole, Kalan, Zahrastnik, Hafner Leop. in Lavrič. Po določitvi pristopnin in mesečnih prispevkov se je sklenilo, da društveniki naroče kroje pri društvenikih. Navdušenje za društvo je naraslo zlasti ob predlogu brata Peharica, da se med zborovalci nabirajo darila za naše mlado društvo, ki je kot tako v prvi vrsti potrebno gmočne podpore. V kratkem času se je nabralo kron 34.63. Ko pa sta br. Koman za brata Karla Stareta, pivovarja v Mengšu, in znani za narodno stvar vneta rodoljub br. Franc Dolenc položila vsak po K 100. — kot ustanovnino pred predsednika, je prikloplo navdušenje do viška, ker s tem je bil postavljen temelj za nadaljnje uspešno delovanje društva in izrekamo nadejo, da bodo tudi drugi naši someščani sledili temu vzornemu vzgledu. Upajoč, da bode navdušenje za vsesokolsko idejo v naši pisani Loki tudi nadalje tako prodiralo, kličemo vsem bratom Sokolom in Sokolicam krepke »Na zdar«.

Dvojne smrti je umrl. 25. julija je šel rudar Anton Lapajne iz

Spodnje Idrije na hrib Ratnik v gozd Kladovnik na lov na srnjake. Ker ga zvečer in ponoči ni bilo domov, šla sta ga brat Luka in rudar Ivan Čas iskat. Po dolgem iskanju sta ga našla mrtvega s prestreljenimi prsi in obdrgnjenim vratom. Puška je ležala kake tri metre pod njim. Lapajne se je ponesrečil na sledeči način: V gozdu ga je prehitela nevihta, da je pod njo bukvi vpadel. Puška je položila v naročje. Kar je med nevihto udarila strela v bukev, pod katero je bil Lapajne, in zadela tudi njega. Električna iskra je užgala patrone v puški, ki se je sprožila. Krogla je švignila Lapajnetu v prsi in mu jih silno razmesarila. Nesrečnik je umrl tako dvojne smrti. Bil je star 27 let in zapuščal ženo in otroka.

Sebrno poroko je obhajal 26. julija na gradu Zlatenku upokojeni Windischgrätzov grajski upravitelj g. Josip Stare s svojo soprogo.

Strela je udarila 27. julija v kozolec posestnika Alojzija Tratnika v St. Jerneju in ga užgala, da je pogorel del strehe. Tratnik ni bil zavarovan, škoda je majhna.

K požaru Daghenghijeve parne žage. K našemu poročilu v ponedeljkovi številki o požaru Daghenghijeve parne žage se nam poroča, da sta odprla na parnem stroju ventile gg. strojnika državne železnice Franc Gale in Karel Perkon. Ako bi bili ventili ostali zaprti še 10 minut, bi se bil kotel razletel, kar bi gotovo zahtevalo več človeških žrtev. — Gasit so prišle ogenj tudi požarne brambe iz Zgornje Siške, Ježice in Črnuč.

Veliko vrtno veselico priredel združena kamniška narodna društva dne 4. avgusta na vrtu pri Rodetu v prid »Društvenemu domu«. Pri veselici sodeluje: Godba, »Sokol«, »Lira«, Varieté-gledališče itd. Za jedila in pijače skrbe paviljoni. Korijandolbitka, šaljiva pošta, muzej, ples. Začetek ob 4. uri popoldne.

1500 Hrvatov pride s posebnim vlakom 4. avgusta na Kranjsko. Izlet narede na Grič na Dolenjskem.

Otrak utonil. V nedeljo je pustila posestnikova žena Mina Pezdarnik v Dovjem svojega 18mesečnega sina Jožefa brez nadzorstva. Otrok je šel iz hiše, padel v bližnji občinski vodnjak in utonil.

Obesil se je v nedeljo na Cero-vem kolon Colja v lastnem stanovanju. Revezu se je najbrže zmešalo; bil je sicer priden in pošten mož.

Babjevrstvo. Po raznih krajih na Štajerskem, ki jih je poškodovala letos toča, slišijo se neterjetno babjevrške pripovedke. Ponekod pravijo, da je bila toča, ker je bila birma, drugod pravijo da zato, ker so prenesli truplo umrlega duhovnika iz župnije v njegov rojstni kraj, zopet tretji trdijo, da so naredili točo duhovniki, študentje ali pa židje. To so vse same prazne vere, treba je ljudi pač natanko o vremenskih spremembah poučiti!

Amerika! — Pred dnevi se je zgasil pri policiji v Gorici Franc Bajc, rojen v Zagorju ob Savi, ki je brez sredstev prišel v Gorico. Preselil se je pred časom s svojo ženo v Južno Ameriko v Rio de Janeiro, kjer pa je obolel takoj na mrzlico. Vsled te boleznij je bil z zadnjimi sredstvi primoran zapustiti Ameriko. Žena je ostala tam. S parnikom je prišel do Genove, potem pa peš do Gorice. Ubogi popotnik je bil svoj čas kapelnik v Postojni in Idriji ter knjigovodja v Nabrežini. Ko je dobil malo pomoč, je odšel naprej proti domu. Svarilen zgled za one, ki drve v Ameriko.

Konj ubil kaznjence. Ko je predvčerajšnjim hlapec Franc Mrav-lak jezdil jako iskrega konja skozi Jesenice, srečal je Mihaela Kohlmeignerja, ki je bil tisti dan izpuščen iz prisilne delavnice v Ljubljani. Kaznjenece je pristopil k živemu konju in ga vžigil v zadnjico. To je konja še bolj podkurilo, da je udaril s kopitom s tako silo kaznjence v spodnji del telesa, da se je nezavesten zgrudil in čez četrt ure umrl. Bil je doma iz Spitala na Gornjem Avstrijskem.

Spametujte se vendar! Iz Celja se nam piše: Zadnji čas se zopet sliši o spopadih Slovencev z Nemci. Tako so nedavno uslužbeni Majdičeve tvrdke »Merkur« bili v gostilni »Engel« ter so tam sredi med raznimi Nemci dvomljive vrednosti med seboj prepevali hrvaške pesmi. A to seve je razburilo živce pristnim celjskim Germanom, posebno n e m š k e m u trgovcu slov. pokolenja Kossu, ter so po že znanem celjskem načinu dejansko napadli slovanske goste. Celjski Slovenci imamo danes že svoje lokale in ni nam treba zahajati v nemčurske beznice. Geslo »Svoji k svojim« naj pride bolj v poštev! Spametujte se vendar enkrat, gospoda, ter ne zahajajte v kroge, kjer se vas ne trpi. Ne osmešite se pred nasprotniki ter imejte malo — ponosa!

Restavracija „Skalna klet“ v Celju. Pripravljenost shajališče celjskih in okoliških Slovencev, prešla je te dni, kakor se nam piše iz Celja, v oskrb g. Egidiju Viharju, ki je doslej bil ostir v gostilnici Slov. del. podp. društva. Prejšnja priljubljena gostilničarka v „Skalni kleti“, gđd. Lojzika Leon, pa je prevzela gostilno v mariborskem „Narodnem domu“.

Za vse enaka pravica. V občini Praproče so streljali o škofovem prihodni s starimi možnarji, ne da bi imeli dovoljenja politične oblasti in ne da bi se ozirali na predpise varnostnih odredb. Kaj pa pravi k temu a. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani?

Slika tržaškega družinskega življenja. 30letni voznik Ivan Dean v Trstu je potreboval denarja za pijančevanje. Mati ga ni imela, kljub temu ga je z vso silo zahteval od nje. Ker ga ni dobil, jo je najprej pretepal in suval in ji grozil, da jo vrže skozi okno na cesto. Mlajši brat Jožef skoči vmes, da bi opomnil mater, a zdaj se navali divjak še nanj. Ako bi Jožef ne zgrabil stola in ne udaril brata z njim čez glavo, ne bi morebiti rešil matere nadaljnjega trpinčenja. Ivan Dean je moral na rešilno postajo, kjer so mu rano na glavi sicer obvezali, nato ga pa oddali v oskrbo sodišču.

K umoru kočijažev v Trstu. Kdo je pravi morilec kočijažev Praznika in Mohoroviča, se še ne ve za gotovo, dasi se znova vedno bolj utrjuje sum, da je Deltin. Policija seveda ne miruje, ampak vodi najobsežnejšo preiskavo. Te dni so aretirali v tržaški okolici človeka, o katerem se sumi, da je v zvezi z roparskimi umoroma. V koliko je sum opravičen, pokaže prihodnost.

Trojčke je povila soproga strojnega ključavničarja na bosansko-hercegovinski železnici v Sarajevu g. Dolherja, ki je v Ljubljani v dobrem spominu, zlasti v sokolskih krogih.

Dve dekleti sta utonili v Kolpi in sicer 20letna I. Šegavčič in 15letna Božena Poici, ko sta se vozili s čolnom po vodi in se jima je prevrnil. Prva je bila hči bogatega trgovca Šegavčiča iz Otočca, druga pa inženirja.

Nož si je zasadil v srce v Karlovcu neki domobranec. Bil je mrtev v par minutah. Vzrok samomoru ni znan.

Smrtina nesreča. Na postaji Francoske je padel sprevodnik Franc Horvat tako nesrečno z vlaka, da je padel pod še drdrajoča kolesa in bil na mestu usmrčen.

Blazna ženska 11 dni v občinskem zaporu. Nemški listi poročajo, da je v Poličanah na Štajerskem neka na videz blazna ženska že 11 dni v občinskem zaporu, kjer rjove kot divja žival. Koliko je na tem resnice, ne vemo.

Nemška lažljivost. Zadnji čas prinašali so razni nemški listi, v prvi vrsti celjska „D. Wacht“ pa „Marburger Zeitung“, senačno vest, da je „Južnoštajerska hranilnica“ v Celju bivšemu medičarju celjskemu, Pokornu, ki se je pa v slednjem času naselil v Šoštanj, dala posojila 24.000 K, a Pokorn da jo je s tem denarjem odkuril bogve kam. Vse to ni res in le zlobna izmišljotina, ki naj bi oškodovala slovenski denarni zavod. To vemo iz avtoritativnega vira.

Poskušeni samomor. 24letni bančni uradnik Ivan B. v Trstu si je pogljal v samomorilnem namenu štiri kroglice v glavo, vendar so ga še živnega prepeljali v bolnišnico. Ni upanja, da bi okrevale. Samomorilec je član jakc uglede tržaške rodbine.

Velikanski ogenj. V Ponikvah na Goriškem je predvečerašnjim popoldne in zvečer pogorelo 24 hiš in 7 gospodarskih poslopj, mnogo hišne opreme, gospodarskega orodja, žito in slajja. Zgorelo so tudi 4 goveji. Škoda je velikanska.

Pohotnež. 25letni Alojzij Pittani v Trstu, preje pek zdaj nakladalec blaga, je na 11letni deklici kljub njenemu upiranju izvršil hudodelstvo proti pravosti, ko matere dekličine ni bilo doma. Pittani je pri aretaciji priznal svoj čin.

Glas iz občinstva. Škofova medresa izgleda tako škandalozno, da je že sramota. Škof ima toliko pravičnega in krivičnega „zaslužka“, da bi že lahko enkrat kaj storil zanj.

Ljubezniva visokošolca. V Zagrebu sta šla dva visokošolca nekoliko vinjena po mestu. Pred njima je šel neki natak, katerega sta ukazala bližnjemu stražniku aretirati. Ko jima je ta to odklonil, čes, da nima prav nobenega vzroka za to, začela sta ga najprej psovati. Ko je stražnik zahteval legitimiranje, odgovoril mu je eden, da se piše „Franc Jožef Prvi“, makar ju je proglasil stražnik za aretirana. Komaj je izgovoril te besede, je udaril eden izmed aretirancev na uho in mu skušal izvit sabljo. Tovarš njegov je pa nabijal s palico po njem. Stražnik se je komaj rešil z miznikom. Neki drug stražnik je isto mirno in hladnokrvno gledal,

kako sta pijanca pretepal njegovega tovariša.

Vlom v vinsko klet. V nedeljo je prišel mnogokrat predkaznovani potepuh Pavel Omejec na obok vinske kleti gostilničarja in občin. predstojnika Jožefa Šusteršiča v Seničici pri Medvodah, svrtal z ošpičenim količem luknjo v zid in odstranil polagoma toliko opeke, da se je vtihotopil v klet. Tu je pil iz različnih sodov, dokler ni bil popolnoma pijan, nakar se je splazil skozi odprtino na obok, se vlegel v seno in prespal pijanost. Te pohode je Omejec ponavljal, kadar se je streznil. Godilo se mu je res imenitno. Ko pa je prišel drugi dan Šusteršič v klet in videl odprtino, šel je na obok in našel Omejca do onemoglosti pijanega, poleg njega pa dve steklenici, polni vina. Ko so orožniki aretirali Omejca, pravil jim je, da je bil tako žejen, da se ni mogel več premagovati. Zato je šel pit, kjer je pil, kolikor je zmogel spiti. Izročili so ga deželnemu sodišču.

Inženirski izpit je prestal z dobrim vspehom g. Viktor Turnšek iz Nazarje na Štajerskem.

Kemično pralnico je ustanovil v Šoštanju na Štajerskem Slovenec g. H. Volk.

Južna železnica namerava vpejlati hitrejšo vožnjo. Zato je tekom zadnjih dveh let položila z Dunaja že do Maribora nove trdnjše tračnice.

Dobro reklamo si je napravila neka tukajšnja »vedeževalka«, reče poneumnjevalka vraževnih ljudi. Dala je tiskati listke s svojim naslovom, v katerih trdi ta »izobražena dama«, da prorokuje na karte sedanjost, prihodnost in preteklost v vseh zadevah, bodisi pri ljudeh ali živini in daje nasvete tudi v najbolj zavozljanih stvareh, razdelila te pred tobačno tovarno, kar je imelo neki jako dober uspeh, kajti vraževerne ženske res hodijo k njej, le živina se je noče posluževati. Radovedni smo, kako bi razvozljala svoj položaj pred sodiščem.

Zakonske dobrote. V šentjakobskem okraju živi črevljar A. B. s svojo ženo v taki črelogi, da svojo ljubezen najraje dokazuje z vednim prepričnim in ravnanjem. Tudi predsojnim sta se v svojem stanovanju sprijela in ko sta bila že oba dovolj opraskana, je šla boljša polovica potem še na ulico in tam z najlepšimi poskomi in kričanjem nad svojim »ljubečim« možem privabila okoli sebe celo tropo občinstva. Ker se pa »koncert« le ni hotel nehati, je prišel mož postave, ki je ustavil licenco.

Aretovan je bil večeraj 1. 1832. v Ljubljani rojeni, v Leskovec pristojni berač Matija Hribar, ki je nujno sumljiv, da je še lanskega meseca avgusta ukradel posestniku Jožefu Braglju na Hloveci št. 71, iz zaklenjenega stanovanja 340 K. Osumljenec je po izvršeni tatvini nekam odšel in ga niso mogli dosedaj izslediti. Prizna le s pretvezo, čes, »saj bom vseeno zaprt, če pravim, da sem pokradel, ali ne, zato pa rajši rečem, da sem, bode že Bog sodil na onem svetu.« Aretovanec je bil že predkaznovan in so ga oddali sodišču.

Izgubljene in najdene reči. Ga. Ivana Lovšinova je izgubila denarnico, v kateri je imela nekaj čez 5 K denarja. — Neka dama je izgubila zlat obesek liki srce z rdečim kamnom, na katerem je bilo ime »Elisebeth«. — Mehanik g. Leopold Klešnik je našel darilo kolesarske dirke leta 1895., ki se je vršila od Celja do Ljubljane.

„Društvena godba ljubljanska“ priredi danes v restavraciji pri „Zlati kapljici“, (Tratnik), Sv. Petra cesta koncert. Začetek ob osmih zvečer. Vstopnina prosta.

Jugoslovanske vesti. — Patrijarh Branković je umrl večeraj popoldne v Karlovcih. Vzrok smrti je bila sladkorna bolezen ter ni res, da bi se bil zastrupil. Smrt so brzojavno sporočili cesarju, ogrskemu ministrskemu predsedniku, hrvaškemu banu in vsem pravoslavnim škofom. Truplo mazilijo ter bo pogreb v osmih dneh.

— Posl. dr. Lorković je imel preteklo udeležbo v Valpovu velik shod. Povedal je, da stoji večina koalicije na stališču, da sedaj ni mogoče govoriti o sporazumljenju z Mađžari, temuč le o boju.

— Pomiloščeni hrvaški časnikarji. Cesar je pomilostil urednike Wilderja, Šoškija in Batta, ki so bili v tiskovnih pravdah obsojeni na več mesecev ječe.

— Električno železnico v Zagrebu zgradi neka bruseljska družba, ki že dela načrte.

*** Drobne vesti.** — Umrl je v Budimpešti državni poslanec grof Stefan Karolyi, intimen prijatelj pok. prestolonaslednika Rudolfa in angleškega kralja Edvarda, ki je bil v prejšnjih časih večkrat pri grofu na lovu.

— Atentati na otroke se v Berlinu in okolici nadaljujejo. V

Köpeniku je hotel neki pohotnež posilili tri 10letne deklice, a so ga preganili in prijeli.

— Srbski ministrski predsednik dr. Pašić je odpotoval v Marijine vari.

— 120 milijonov mark posojila si najame mesto Berolin.

— Ob severnem morju najdeni bankovci za 3 milijone mark so pravi ter so najbrže iz ponesrečene ladje „Berlin“. Najditelj, neki delavec, dobi postavno najdenino 300.000 mark.

— Zunanja avstrijska trgovina v mesecu juniju izkazuje 1974 milijonov pri uvozu in 188 milijonov pri izvozu. Bilanca izkazuje 94 mil. pasiv.

— Utonil je s svojim otrokom v Labi pri Brandysu profesor iz Prage Fr. Gross.

— Nadaljnja razkritja v italijanskih samostanih. Dež. sodišče v Savoni je odredilo iz vzrokov javne morale, da se zapre veliko vzgojevališče Salezijancev v Varrazu. Šest menihov so zaprli, ostali so pod policijskim nadzorstvom.

— V jetništvu pri maroškem roparju Raizuliju se nahajajoči Anglež Mac Lean je hotel nedavno pobegeti z izgovorom, da gre na lov. Raizulijevi ljudje so ga zopet ujeli ter so mu ujetništvo poostriili. Odvezli so mu služabnika in tudi pisati ne sme več. Obenem mu je Raizuli naročil, naj sporoči Angležem, da ga takoj ubije, ako bi ga le skušali rešiti.

— Srbske banke v Macedoniji. Turška vlada je dovolila prvi srbski balkanski banki, da sme razen v Mitrovici ustanavljati svoje podružnice po celi Macedoniji.

— Smrt oderuha. V ogrski občini Kikillö pri Brašovu so se vaščani dogovorili, da ubijejo milijonarja Szillagya, ki jih je strašno odiral. Izvlekli so ga iz hiše na cesto, ga s palicami ubili ter privlekli truplo pred cerkev, kjer so župniku zapretili, da ga ne sme pokopati.

— Najnevarnejšega roparja našega stoletja so ustrelili srbski orožniki pri Kasnu. Ropar se je imenoval Karadžić ter je pomoril nad 20 oseb, med njimi tudi mnogo žensk.

— Boj na pokopališču. Pri pogrebu neke delavke v Budapešti je imel na pokopališču neki socialisti govori, v katerem je kritikoval tudi duhovščino. Drugi delavec se je zavzel za duhovnike, vsled česar so se pogrebci do krvavega stepli.

*** Ponesrečeno kajenje cesarja Napoleona.** Vsak začetek je težak. To je moral skusiti tudi veliki cesar Napoleon. Kot konzul je dobil Napoleon od nekega perzijskega poslanika v dar lepo pipo. Šele kot cesar jo je poskusil kaditi. To pa ni bilo tako lahko. Sicer je goba tlela, toda tobak se ni užgal. Napoleon je namreč mislil, da zadostuje, ako se pri kajenju le odpirajo in zapirajo ustnice, ne da bi bilo treba vleči. Debelo je zarenčal, čes, spak nič ne vleče. Sluga mu je moral pripraviti pipo, da je gorelo. Toda jedva je nato vzel cesar gorečo pipo v usta, zagnal jo je v stran ter se lovil za sapo. Hudo je kašljaj in solze so mu zalile oči. Ni namreč vedel, da se mora dim izplihniti, ki mu je udaril v grlo. Prevzele so ga hude slabosti, kakršne poznajo frkolini, ko kade prvič. Od takrat ni vzel cesar nikoli več pipe v usta. Sicer pa to tudi ni bila navada, pa, kakršne imajo sploh v Perziji in po turških kavarnah. Tabak v njih je močno vlažen, zato je treba v začetku vleči s posebno močjo. V kavarnah opravijo to natakari, ki potem gorečo pipo z neobrisanim dulcem vtaknejo gostu med zobe.

*** Koliko je tiskanih knjig?** Francoski učenjak G. Pergnot je v prvi četrtini preteklega stoletja približno izračunal, koliko knjig se je približno tiskalo, odkar je iznajdeno tiskarstvo. Prvo stoletje (1436 do 1536) se jih je tiskalo 42.000; drugo stoletje (1536–1636) že 575.000; tretje stoletje (1636–1736) 1.225.000 in v četrtem, ne popolnoma odvršenem stoletju (1736–1822) 1.839.960. Skupno tedaj 3.681.969 del. Po teh računih je izišlo v štirih stoletjih iz vseh tiskaren na svetu 3 milijarde 313 milijonov 764.000 knjig (zvezkov). Od vseh teh tiskovnin pa se je ohranila jedva ena tretjina. Neki ameriški bibliograf je izračunal pred par leti, koliko knjig je izišlo v Ameriki. Njegovi računi izkazujejo 420 milijonov zvezkov v rodbinskih knjižnicah, 150 milijonov v zbirkah učenjakov, pisateljev itd. 60 milijonov v predalih založnikov in prodajalcev, 50 milijonov v javnih knjižnicah, 12 milijonov v šolskih knjižnicah. Za Evropo račun 2 milijardi 260 milijonov zvezkov, za ostali svet pa 240 milijonov.

*** Kako stražijo ruskega ministrskega predsednika.** Ni ga menda na svetu človeka, ki bi se delale zanj tako obsežne varnostne odredbe, kakor se godi to za ruskega ministrskega

predsednika Stolipina. Stolipin živi na nekem severnem otoku, kjer se je vse potrebno ukrenilo, da zavarujejo ministrskega predsednika pred atentatom. Ves otok je obkrojen s plotom bodicaste pletene žice, dan in noč hodijo okoli tajni agentje, a v presledkih na vsakih 30 korakov stoji na bregu straža okoli in okoli otoka. Ponoči je otok razsvetljen z električnimi lučmi. Sama instalacija elektrike je veljala 80.000 K. Morje preiskujejo z električnimi reflektor-sumljivo ladjo. Kadar ostavi Stolipin sumljivo ladjo. Kadar ostvi Stolipin svoj otok, spremljate njegovo ladjo dve torpedovki. Res, prijetno življenje!

*** Dogodek na planini.** Iz Gradca se je napotil nedavno trebušast meščan prvič na goro Schöckel: Na planinskem pašniku se mu je pridružilo razposajeno žrebe v nadi, da gospod, ki tako lepo skrbi za svoj trebuh, tudi živali ne pušča stradati. Da bi se odkrižal žrebeta, ki bi ga v svoji razposajenosti se znalo broniti, dal mu je boječ turist kos kruha. S hvaležnim rezgetanjem, ki pa se je zdelo turistu zasmehovanje, je pokazalo krotko živinče svojo vdanost. Toda konjski apetit je velik ter se ne da s kosčekom kruha potolažiti. Žrebe se je vztrajno držalo svojega dobrotnika ter ga od časa do časa butnilo z glavo prosečzanov dar. Opazila pa je to ostala rogata in podkovana živina na pašniku ter prihitela skupaj, da bi ne bila prikrajšana pri delitvi kruha. Mož je sopesl strahu, mahal z rokami v dokaz, da nima kruha za toliko gobcev, toda vsa živina ga je vztrajno spremljala ter ga od vseh strani rahlo, pa tudi občutno opominjala z butanjem. Končno je začel treburhar bežati, a vsa živina jo je udrila skokoma za njim. Na begu jim je zmetal ves svoj provijant iz nahrbtnika ter neuprenehoma tekkel proti vrhu, kjer ga je rešila ograja pred preganjalci. Tako hitro se ni nobeden mršav turist prišel na vrh Schöckla.

*** Statistika ločitev zakonov.** V Švici pridejo na 100 zakonov 4 ločitve, tako da ima ta država prvo mesto v internacionalni statistiki ločitev zakonov. Na drugem mestu je Francija z 2-1/2%. Od leta 1884 se je število ločitev zakonov v tej državi znatno zvišalo. Leta 1904 jih je bilo 14.692. Vzrok teh 14.692 ločitev so bile pri 10.597 občutne žalitve in trpinčenja, pri 2304 zakonolom od strani žene, pri 1507 zakonolom od strani moža, pri 284 obsodba zakonske polovice v sramotilno kazen. Ako bi se iz tega sklepalo, da ženske večkrat greše proti zakonski zvestobi nego moški, bi bil ta sklep napačen. Ženske so le proti prestopkom moških koncilijantnejše kot ti in nasprotno. V Nemčiji znaša število ločitev zakonov 1-74% zakonov.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Napad z nožem. Fant Janez Dolinšek je posestnika sina Jožefa Jeriča v Tupaličah oklofotal, ker je ta preje o njem nekaj obrekljivega govoril. Ko je Jerič dne 3. junija t.l. zvečer v Vrečkovi gostilni zagledal svojega nasprotnika, jel ga je izzivati, in ko ga je Dolinšek prijel za ramo, sunil ga je z nožem v levo ramo in mu prizadel težko poškodbo. Zagovor, da je iz bojazni pred nasprotnikom to storil, je bil ničev. Obsojen je bil na 4 mesece ječe.

Zaradi obrekovanja se je moral pred sodiščem zagovarjati 27letna Marija Sodnik, posestnika žena iz Repnje. Pisala je županu na Ježici anonimno pismo, v katerem trdi, da je neko dekle v Nadgorici odpravila svoj telesni plod in da naj se takoj orožnik z babico tja pošlje zaradi preiskave, ker bodo sicer vsi kaznovani. Župan je oddal pismo orožnikom, in ti so dognali, da je vse, kar v pismu stoji, do pičice zlagano, obenem so pa tudi zasledili pisca v osebi Marije Sodnik, ki pa dejanje taji. Izvedenci za pisavo so soglasno potrdili, da je pisava pisma enaka s pisavo obdolženke. Sodišče jo je obsodilo na 2 meseca ječe.

K vojaškemu naboru ga ni bilo. Tesarski pomočnik France Celešnik iz Stare Vrhlike je odpotoval v Ameriko. Priznava, da je dobro vedel, da mora iti k naborni stavi, a se valje temu ni zgasil. Obsojen je bil na 5 dni strogega zaporja in na 10 K denarne globe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 1. avgusta. Angleški kralj Edvard pride potuje v Marijine vari dne 15. avgusta na obisk cesarja Franca Jožefa v Išel. S kraljem pride tudi namestnik angleškega ministra zunanjih del. Dne 16. zjutraj se kralj zopet odpelje.

Karlovec, 1. avgusta. Pri pogrebu patrijarha Brankoviča bo zastopal cesarja vojni zapovednik v Zagrebu fml. Gerba.

Budimpešta, 1. avgusta. Tisza razglasa z ozirom na neka časniška poročila, da se za sedaj neče udeležiti političnega življenja, da bo pa v magnatski zbornici odločno nasprotnoval splošni in enaki volilni pravici.

Budimpešta 1. avgusta. Kossuth je novič precej močno obolel.

Berolin 1. avgusta. Sestanek nemškega cesarja z ruskim carjem bo v bližini Svinemunda, kamor se je nemški cesar danes ponoči pripeljal. Poročila iz Petrograda javljajo, da je ruski car danes zapustil Carskoje Selo, da odpotuje na sestanek z nemškim cesarjem. V nemških vladnih krogih se zatrjuje, da se nemški cesar nič neče vtikati v rusko notranjo politiko.

Gospodarstvo.

— Splošno kreditno društvo v Ljubljani. Denarni promet meseca julija 1907: Sprejemki 749.232 K 15 v, izdatki 749.859 K 20 v., skupni mesečni promet 1.499.091 K 35 v. Denarni promet od 1. januarja do 31. julija 1907: 4.619.685 K 02 v.

— Kmetška posojilnica ljubljanske okolice, reg. zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani. Bilanca z dnem 31. julija 1907. Aktiva: Gotovina 34.377 K 66 v, naložen denar 1.969.786 K 64 v, posojila 9.744.366 K 43 v, prehodni zneski 5090 K 40 v, inventar 5378 K 24 v, zaostale obresti 31. dec. 1906 89.145 K 36 v, vrednostne listine 403.961 K 75 v, zadrugi denar 205.541 K 38 v, zadrugi hiši 138.470 K 96 v, zadrugo zemljišče 109.242 K 32 v. Pasiva: Deleži 26.112 K, hranilne vloge 12.408.619 K 42 v, rezervna zaklada 180.816 K 86 v, pokojninski zaklad 19.749 K 46 v, predplačane obresti 31. dec. 1906 26.777 K 14 v. Upravno premoženje 12.705.361 K 14 v. Denarni promet 34.766.710 K 40 v.

— Mestna hranilnica v Novem mestu. V mesecu juliju 1907 je 257 strank vložilo 86.616 K 60 v, 267 strank vzdignilo 96.972 K 82 v, 12 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 24.400 K — v, 272 menic se je eskomptovalo za 87.165 K, stanje vlog 3.006.380 K 27 v, denarni promet 467.856 K 59 v. Vseh strank je bilo 1145.

Bratje Sokoli!

V nedeljo, dne 4. avgusta, se vrši v Žalcu slavnost razvitja zastave žalskega „Sokola“. Slavnosti se udeležimo korporativno z zastavo. Odhod iz Ljubljane v nedeljo zjutraj ob 7. uri 15 minut. Prihod v Celje ob 9. uri 34 minut. Iz Celja v Žalec se peljemo s posebnim vlakom ob 11. uri 15 minut.

Na zdar!

Odbor ljublj. Sokola.

Poslano.

Na naslov vseh p. n. trgovcev in pekov-obrtnikov v trnovskobistriškem in podgradskem okraju. Cast mi je, vsem vam vljudo javiti, da sem z dne 1. avgusta t. l. podal gospodu

Slavoju Jenku v Podgradu

svoje zastopstvo za Podgrad in Trnovo-Bistrice s prav obsežnim okrožjem in da bodem v to svrho vzdrževal svoje lastne zaloge v Podgradu in Trnovem Bistrici.

Ker so moji izdelki prav izborni, splošno priljubljeni in pa ker bode mojemu gosp. zastopniku mogoče vsakega cenj. odjemalca točno in solidno postreči, pričakujem obilnih cenj. naročil, za katere se najtopleje priporočam ter beležim

z velespoštovanjem

Vinko Majdič valjčni mlin v Kranju.

Prof. Pavlov je dokazal, da je zdrav tek prvi in namogočnejši zbujalec sekretorskih žleznih živec. Odlično žledec krepeče in tek zbujajoče delujejo Bradyjeve žleznice kapljice. Preizkušeno sredstvo ob pomanjkanju slasti, napetosti, gorečici, preobili tvoritvi kislin, glavobolu in žleznim bolečinam, motenju prebave in tega posledicam. Dobiva se po lekarnicah. C. Brady, lekarničar na Dunaju, I. Fleischmarkt 1-8, razposilja po 6 steklenic za K 5, 3 dvojne steklenice za K 4.50 franko. 482

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 906. Srednji vrtni tlak 736 (mm).

avgust	Ura opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
31.	9. av.	734.1	16.8	brezvetrno del. oblač.	
1.	7. aj.	735.8	15.1	brezvetrno del. oblač.	
2.	pop.	73.2	22.0	sr. jvzh. del. oblač.	

Srednja včerajšnja temperatura: 17.3° norm. 19.7°. — Padavina v mm 0.0

Bolesti polna naznanja Josipina Tauber v svojem kakor tudi v imenu svojih otrok Hedvike, Josipa in Karla ter v imenu vseh ostalih sorodnikov, da je njen iskreno ljubljani soprog, odnosno oče, brat, svak in stric, gospod 2535

Josip Tauber

c. in kr. višji orožni mojster I. razr., lastnik srebrnega zaslužnega križca s krono

po dolgem trpljenju, previden s sv. zakramenti za umirajočo, danes ob 3. zjutraj v 58. letu svoje starosti blaženo zaspal v Gospodu.

Pogreb se vrši v petek, 2. t. m. ob 5. popoldne iz hiše žalosti Dalmatinove ulice št. 15 na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi Marijinega oznanjenja.

V Ljubljani, 1. avgusta 1907.

Učenca

sprejme takoj 2525 1

ŠTEFAN LAPAJNE

trgovina z mešanim blagom v Idriji.

Večjo množino

sena in slame

kupi 2509-2

Oton Homan v Radovljici.

Vajenca

14 let starega sprejemem takoj v svojo trgovino z mešanim blagom.

Ivan Tomšič

trgovina z meš. blagom v II. Bistrici. 2534-1

Prodajalna

ugodna za špecerijako ali mešano blago, se v Ljubljani, Škofje ulice št. 15, takoj odda. 2526-1

Istotam je oprava za špecerijsko blago ceno naprodaj.

Stanovanje

v II. nadstropju, Knaflove ulice št. 5 obstoječe iz 3 sob, predsobe, poselske sobe in pripadkov se odda za november 1907.

Pojasnila daje upravništvo „Narodne tiskarne“.

Št. 25797. 2527-1

Stanovanje se išče!

Podpisani mestni magistrat vzame za 15. septembra ali vsaj za 1. novembra 1907 za šolske namene v najem 2 ali 3 večje sobe v hiši, ki stoji v bližini mestne dekleške 8 razrednice pri Sv. Jakobu.

Ponudbe sprejema mestni gospodarski urad v navadnih uradnih urah.

Mestni magistrat v Ljubljani, dne 25. julija 1907.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

12-87

Podružnica v SPLJETU.

Štritarjeve ulice št. 2.

Podružnica v CELOVCU.

Delniška glavica K 2.000.000.

Rezervni fond K 200.000.

obrestuje vloge na knjižice in tekoči račun po 4 1/2%, od dne vloge do dne vzdiga. — Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuje se „Hotelske družbe z omejeno zavezo Triglav“ po K 500—, 1000—, 5000— in 10.000.

Rentni davek plača banka sama.

Rentni davek plača banka sama.

Proda se

motocikel

tvrdke Puch s 4 HP.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2512 2

Mladega

trgovskega - - - pomočnika

špecerijake in železne stroke sprejme takoj FRANC PICEK, trgovec v Ribnici, Kranjsko. 2515-2

Traverzo

5 metrov 33 cm dolgo, profil 20, ima na prodaj 2521 1

F. Milan Poljanšek, D. Logatec.

Stanovanje

obstoječe iz štirih sob in pritliklin ter vrta se odda v I. nadstropju hiše na vogalu Bleiweisowe in Rimske ceste. 2487-3

Sprejemem 2380-7

gospodično

ki je večja trgovine s čevlji. J. MEDVED, Gorica.

Naprodaj je 45 oralo

lepega lesa

eno uro od postaje. Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2490-3

Fran Švigelj na Bregu pošta Borovnica, išče dobrega in spretnega

kurjača.

Nastop službe 15. avgusta t. l., plača po dogovoru. 2511-2

3 bernhardinci

prave rase, 7 tednov stari se prodajo v Kolodvorskih ulicah štov. 7 v Ljubljani. 2528

4 majhna stanovanja

s porabo vrta se oddajo za november v Rožni dolini pri Stanoniku. 2506-3

Oskrbništvo

hiše sprejme proti primerni nagradi tozadevno izvešban mož kot postranski zaslužek. — Blagobotne ponudbe na upravn. „Slov. Naroda“ pod šifro „P. M.“ 2524-1

Prof. dr. pl. Valenta

je odpotoval 2517 2 do srede septembra.

Cudovit je uspeh

pri uporabi najnovejšega barvila za lase iz orehovega izvlečka

Nuisol

Bergmanna & Ko. Dečim n. L.

Ta izvleček prekaša po svojem prirodnem barvanju las in brade vsa dosedanja barvila.

Napredaj v steklenicah po K 2-50 pri: O. Fettič - Frankheim v Ljubljani. III 2103-3

Stiskalnice za seno

za zamotavanje sena, slame, volne, lanu, lesne volne, šotne stelje itd, stiskalnice za kožo in usnje, hidravlične stiskalnice izdelujejo v izvrstni kakovosti 2379-3

Ph. Mayfarth & Co.

na Dunaju III.

Katalogi zastoj in poštne preste.

Podpisani se usojam javiti velenjenemu občinstvu v Ljubljani in na deželi, da sem si nabavil

nov voz za prevažanje pohištva.

ter se priporočam za selitve ter vse druge vožnje po najnižji ceni.

Dalje se priporočam za prodajo

premoga in drva.

Z veselošovanjem

Martin Lampert

Ljubljana, Kolodvorske ulice št. 31.

2460-2

Proda se takoj dobro ohranjena

špecerijaska oprava.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2530-1

Dobro ohranjena

hišna vrata

s kamenitim okvirom se oddajo. Cena po dogovoru. 2503-2

Poljanska cesta štov. 12.

Hiša v Celju

na glavnem trgu, v kateri se nahaja stara trgovina je na prodaj. Velike kleti, skladišča in mnogo stanovanj obrestujejo kapital. 2533-1

Več pove iz prijaznosti Anton Cvenkel, Sv. Peter v Sav. dolini.

Zaradi odpotovanja se za avgustov ev. novembrov termin odda v Predelnih ulicah št. 10, II. nadstropje elegantno

balkonsko stanovanje

s štirimi sobami, kopalno, poselsko in prostorno predsobo z vsemi pritliklinami in vpeljano električno razsvetljavo.

Več ravnotam v pritlikju desno ali v vinski kleti. 2271-8

Odlikovan z veliko zlato svetinjo in častno diplomom na spomladni razstavi na Dunaju leta 1906.

Naravni brinovec borovničar slivovec hruševce in droženo vinsko žganje

prodaja Franc Pustotnik v Blagovici pošta Lukovica, železniška postaja Domžale. 2505-2

Odlikovan z zlato svetinjo, zlatim križcem in častno diplomom na razstavi v Londonu l. 1906.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

4-58 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž (Samo ob nedeljah in praznikih od 2. junija do 8. septembra.)

7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica, Trst d. ž., Trbiž, Beljak, Celovec.

7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-05 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga. (Samo od 1. junija.)

11-40 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica d. ž., Trst d. ž., Beljak, Celovec, Trbiž.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica d. ž., Trst d. ž., Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.

10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica d. ž., Trst d. ž., Beljak, Trbiž.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Trbiža, Praga, Celovca, Beljaka, Gorice d. ž., Trsta d. ž.

8-55 zvečer. Osebn. vlak iz Trbiža, Praga, Celovca, Beljaka, Gorice d. ž., Trsta d. ž.

11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka, Gorice d. ž., Trsta d. ž.

6-58 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža, Gorice d. ž., Trsta d. ž.

8-34 zjutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Rudolfovega.

11-15 predpoldne. Osebn. vlak iz Trbiža, Praga, Celovca, Beljaka, Gorice.

2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja.

4-36 popoldne. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka, Gorice d. ž., Trsta d. ž.

6-50 popoldne. Osebn. vlak iz Jesenic, Praga, Celovca, Beljaka. (Samo od 1. junija.)

Večje število

tesarjev

sprejema proti dobremu plačilu Ivan Zakotnik, tesarski mojster, Dunajska cesta št. 40. 1666-32

Otroška vrtarica

ali boljša varhinja, ki bi poučevala otroke tudi ročnih del, zmožna slovenščine in nemščine ter je tudi pevka, se sprejme k dvema deklicama 4 1/2 in 2 1/4 let starima.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2483-3

Ura z verižico

za samo K 2.—.

Zaradi nakupa velike množice ur razpošilja šlezjska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi šletno garancijo. — Po povzetju razpošiljalnice

Prusko-šlezjska razpošiljalnica F. WINDISCH v Krakovu U/38.

NB. Za neugajajoče denar nazaj. 2523

Do 25% letnih čistih obresti

plača trgovsko-denarni zavod privatnim osebam na vloge čez K 1000.—. Odkaz vsakodobno.

Prijave naj se pošiljajo na: „Dionično društvo,“ Zagreb, poste restante. 2451-4

RAKI

okusno pripravljeno, in tudi živo se dobe vsak dan v restavaciji pri Zlati ribi.

Toči se tudi izborna pijača.

S spoštovanjem

2439-5 Marija Rozman.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfovo ulice štov. 12

4012 109 Številka telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izberne

marčno pivo v sodcih in steklenicah.